

Söndag 4 oktober 2015 blev jag mormor

Med anledning av det och att mitt lilla barnbarn Clara blir fem år idag, minns jag den dagen med hjälp av de anteckningar som jag satt och skrev i torpkammaren när beskedet kom.

Noterat på @kanelbullens dag vid pass kl. 17.00

Vi är kvar i stugan idag också.

Lennart tyckte att vi skulle åka till Irsta när han varit och betalat garagevärden, men det tyckte inte jag. Det har varit väldigt fint väder även idag. Jag har hållit på i köket i ungefär sex timmar. Bakat 20 kanelbullar, en judisk kaffekaka, fyra 'Karins italienska bröd' och 12 fina stora muffins med vanilj, rivet apelsinskal, hackade valnötter och romspetsade dadlar och russin. Doftar bageri i hela huset. Strax efter tre fikade vi. Allt baket är klart, jag har diskat, solen skiner, radion spelar klassiskt och utanför dallrar asparnas 'guldpengar' i dungen. Känns riktigt bra.

Nu i helgen har jag tittat igenom gamla kort av olika slag och försökt få ut lite information genom dem. Lite hittade jag. I morgon åker vi till Irsta. Då har jag en del grejer att ta rätt på. Och en massa bröd att frysa in. Behöver inte handla så mycket, frysen är fortfarande rätt full. Nu är Charlotte inne i 40:e graviditetsveckan – får se när det sätter igång. Hoppas det går bra och hon inte får allt för ont. Hon har ju mått bra och varit så glad och harmonisk hela tiden och hon har så fint stöd av Patrik, han är så omtänksam.

Tänk att där väntar en ny liten människa med sina unika särdrag och som ska börja tampas med den här världen. Måtte det gå bra för henne. Hoppas jag får tid att lära känna henne. Skulle vara roligt att få läsa sagor för henne och visa henne vägen till böckernas värld och att sitta och rita tillsammans. Och så lära henne om naturen, men där får hon nog bra hjälp av pappa Patrik. Tänk att jag förunnas att bli mormor.

Klockan 19.30

HURRA!!! PYRET KOM 13.26. VÄGER 2.800 GRAM OCH ÄR 48 CM LÅNG.

Charlotte och Patrik åkte in halv tolv. Vattnet gick i morse och det blev lite brått att få en taxi. Patrik hade ringt hit ett par gånger strax efter kl 18, men då satt jag och tittade på TV och hörde inte det. Jag hade själv ringt deras hemmanummer ett par gånger på sena eftermiddag'n men inte fått något svar. Jag tänkte för mej själv "de kanske är på lasarettet redan". Och det var de. "Hon är så söt. Hon har en massa mörka lockar" sa Charlotte. Hon ringde precis när vi skulle laga mat. Jag förstod på Lennarts reaktion att det var klart. Vi hade inget 'bubbel' här, men vi har skålat för 'Pyret' i ett glas madeira.

Nu är den lilla familjen på lasarettets patienthotell. Jag har ringt Maud Andersson i deras stuga, farmor Kerstin i Saltvik och Inger C. Mormor Inger är så glad! Undrar om det var detta jag kände på mej i eftermiddags. Allt var i så perfekt harmoni denna välsignade oktobersöndag. Ett söndagsbarn blev det.

En liten kanelbulle.

